

Nr 212.

Godkänd av första kammaren den 28 maj 1915.

Godkänd av andra kammaren den 28 maj 1915.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändrad lydelse av § 15 i kungl. kungörelsen den 18 juni 1910 angående avlöningsreglemente för tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning.

(Statsutskottets utlåtande nr 106.)

Till Konungen.

I en den 26 mars 1915 till riksdagen avlåten proposition (nr 132) har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag föreslagit riksdagen att antaga ett propositionen bifogat förslag till ändrad lydelse av § 15 i nådiga kungörelsen den 18 juni 1910 angående avlöningsreglemente för tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning.

Berörda förslag är av följande lydelse:

»Vid sjukdom eller kroppsskada lämnas enligt de närmare föreskrifter Kungl. Maj:t meddelar, kostnadsfri läkarvård samt, efter läkares skriftliga ordination, jämväl medikamenter åt ordinarie tjänsteman av lägre grad ävensom åt extra ordinarie sådan tjänsteman i fall, då han ådragit sig sjukdomen eller kroppsskadan under tid, då han varit i tjänstgöring använd.

Sådan förmån må dock icke i något fall tillkomma tjänstemans familj.

Extra ordinarie tjänsteman, som i följd av kroppsskada eller sjukdom, ådragen under tjänstutövning, varför dagavlönning åtnjutits, blivit oförmögen till tjänstgöring, må, efter generaltullstyrelsens beprövande, komma i åtnjutande av full dagavlönning för den tid, tjänstgöringsförhindret enligt företett läkarbetyg fortfar, dock högst under tre månader.»

Av löneregeringskommittén har till riksdagens vederbörande utskott i ärendet avgivits ett i transumerade delar så lydande yttrande:

»I § 2 av avlöningsreglementet för tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning den 18 juni 1910 (svensk författningssamling nr 78) stadgas i fråga om ordinarie tjänstemän,

att den, som av sjukdom hindras att sin befattning förrätta, äger uppbära hela lönen jämte ortstillägg, där sådant utgår;

att, därest emellertid tjänst innehavare i följd av kroppsskada eller sjukdom, ådragen under tjänstutövning, blivit tillis vidare oförmögen till tjänstgöring, avlöningen å stat må utan hinder av vad eljest är stadgat kunna, efter generaltullstyrelsens beprövande, till honom utgå oavkortad under högst sex månader, ankommande där- emot, i händelse tjänstgöringsförhindret efter nämnda tids förlopp fortfar, på prövning av Kungl. Maj:t, till huru stor del avlöning därefter bör till den skadade utgå.

För att kunna tjäna till jämförelse vid behandling inom riksdagen av Kungl. Maj:ts förenämnda förslag har löneregeringskommittén, enligt uppdrag, sökt att, såvitt tiden det medgivit, åstadkomma en översikt av gällande bestämmelser beträffande avlöning under sjukdomsförfall för personal vid vissa andra statens verk.

Postverket.

A. Ordinarie personal.

I avlöningsreglementet för tjänstemän vid postverket den 20 juni 1913 (svensk författningssamling nr 123) stadgas i § 2 mom. 3:

»Tjänsteman, som av sjukdom hindras att förrätta sin befattning, äger uppbära hela lönen samt sådant ortstillägg och arvode, som hänföras till lön.

Tjänsteman, som blivit oförmögen till tjänstgöring i följd av kroppsskada, ådragen under tjänstutövning, eller som förbjudits tjänstgöra till förekommande av smittofara på grund av annan sjukdom, äger att, efter generalpoststyrelsens beprövande, uppbära avlöningen oavkortad under högst sex månader. Efter denna tid utgår avlöningen med belopp, som bestämmes av Kungl. Maj:t.»

B. Extra personal.

Enligt särskilda kungl. brev till generalpoststyrelsen den 30 december 1911 och den 19 december 1913 gäller uti nu ifrågavarande hänseenden följande:

Under de närmare villkor, generalpoststyrelsen bestämmer, må extra post-expeditör med fast placering och extra postiljon med sådan placering, vilken av sjukdom hindras att bestrida sin befattning, under högst sex månader uppbära två

tredjedelar av det honom tillerkända arvodet och i förekommande fall, vad beträffar extra postexpeditörer, hela ortstillägget samt, vad angår extra postiljon, tre fjärdedelar av det honom vid tjänstgöring tillkommande ortstillägg, ankommande det på Kungl. Maj:ts prövning i varje särskilt fall, om och till huru stor del arvode må till sådan extra postexpeditör och extra postiljon under sjukdom utgå jämväl under längre tid.

Telegrafverket.

A. Ordinarie personal.

I § 6 av avlöningsreglementet för tjänstemän vid telegrafverket den 11 oktober 1907, sådan samma paragraf lyder enligt kungörelse den 29 juni 1912 (svensk författningssamling nr 193 år 1912) stadgas under 5:o) och 7:o) som följer:

»5:o) Den som av sjukdom hindras att förrätta sin tjänst, må likaledes uppbära oavkortad avlöning under högst så lång tid av ett och samma kalenderår, att ledigheten för sjukdom tillika med semester icke överstiger fyrtiofem dagar, men skall eljest avstå tjänstgöringspenningar eller uppbördsprovision.»

»7:o) Därest tjänsteman i följd av kroppsskada, ådragen under tjänstutövning, blivit tills vidare oförmögen till tjänstgöring, må, såsom undantag från vad ovan är stadgat, avlöningen å stat kunna, efter telegrafstyrelsens beprövande, till honom utgå oavkortad under högst sex månader; ankommande däremot på prövning av Kungl. Maj:t, till huru stor del avlöning kan bära till den skadade utgå efter omfördälda tid av sex månader.»

B. Extra personal.

Telegrafstyrelsen har på grund av kungl. brev den 28 november 1912 utfärdat bestämmelser rörande avlöningen till extra ordinarie tjänstemän vid telegrafverket att tillämpas från och med den 1 januari 1913.

Enligt 4:o av nämnda bestämmelser kan extra ordinarie tjänsteman hos styrelsen, vid linjedistriktet och verkstaden, extra ordinarie stationsbiträde eller den, som tillhört den optiska personalen, om han av *sjukdom* hindras att sköta sin befattning, berättigas att, för en tid av högst ett år, uppbära så stor del av avlöningen som nedan sägs, nämligen:

530 kronor, om avlöningen utgör	660 kronor	(130 kronor avstås)
580 » » » »	720 »	(140 » »)
630 » » » »	780 »	(150 » »)
680 » » » »	840 »	(160 » »)
720 » » » »	900 »	(180 » »)
770 » » » »	960 »	(190 » »)
820 » » » »	1,020 »	(200 » »)
920 » » » »	1,140 »	(220 » »)
1,050 » » » »	1,400 »	(350 » »)
1,130 » » » »	1,500 »	(370 » »)
1,240 » » » »	1,650 »	(410 » »)
1,350 » » » »	1,800 »	(450 » »)
1,440 » » » »	1,950 »	(510 » »)
1,500 » » » »	2,100 »	(600 » »)
1,600 » » » »	2,400 »	(800 » »)

1,800	kronor, om	avlöningen	utgör	2,700	kronor	(900	kronor	avstås)
1,940	»	»	»	2,900	»	(960	»	»)
2,000	»	»	»	3,000	»	(1,000	»	»)
2,050	»	»	»	3,100	»	(1,050	»	»)
2,120	»	»	»	3,300	»	(1,180	»	»)
2,240	»	»	»	3,600	»	(1,360	»	»)
2,430	»	»	»	3,900	»	(1,470	»	»)
2,520	»	»	»	4,200	»	(1,680	»	»)

Extra ordinarie interurbantelefonist, landstelefonist och lokaltelefonist, som innehava fortlöpande förordnande, samt skrivbiträde må, om de av *sjukdom* hindras att sköta sin befattning, dock för högst två månader under ett och samma kalenderår, uppbära fyra femtedelar av avlöningen, skolande sådan sjukhjälp emellertid icke utgå under de två första dagarna vid varje sjukdomstillfälle, under vilka dagar det skall åligga den sjuke att av sin avlöning avstå, vad för tjänstgöringens uppehållande erfordras.

Statens järnvägar.

A. Ordinarie personal.

I § 5 av avlöningsreglementet för tjänstemän vid statens järnvägar den 15 november 1907 (svensk författningssamling nr 127) stadgas uti mom. 1:

»Åtnjuter tjänsteman ledighet för sjukdom eller svag hälsas vårdande, må fullt arvode¹⁾ till honom utgå för en tid av högst fyrtiofem dagar under ett och samma kalenderår.

Om han åtnjutit såväl semester eller ledighet för enskilda angelägenheter som ledighet för sjukdom eller svag hälsas vårdande, må dock sammanlagda antalet dagar, för vilka tjänsteman under nämnda förhållanden äger uppbära fullt arvode, icke överstiga fyrtiofem dagar.»

I mom. 3 av samma paragraf säges vidare, att, om tjänsteman hindras av sjukdom att förrätta sin tjänst utöver den tid, fullt arvode enligt vad ovan sagts, utgår till honom, äger han uppbära hela lönen.

I mom. 4 av paragrafen i fråga stadgas som följer:

»Är tjänsteman sjuk i följd av kroppsskada, ådragen i tjänstutövning, må, såsom undantag från vad ovan är stadgat, arvode till honom utgå under högst sex månader oavkortat samt efter denna tid med belopp, som för tjänsteman av *högre grad* av Kungl. Maj:t och för tjänsteman av *lägre grad* av styrelsen bestämmes.»

Anm. Därest befattningshavare, som är berättigad till fri läkarvård, erhåller vård å sjukhus, är han pliktig avstå, om han är ordinarie tjänsteman, halva arvodet och i annat fall hela avlöningen, så vitt icke den myndighet, som antagit honom, med hänsyn till särskilda omständigheter prövar skäligt låta honom åtnjuta någon del därav. Är sjukdomen vållad av kroppsskada, erhållen i tjänstutövning, må avlöningen utgå till fullo. (Mom. 3 av kungörelsen den 31 december 1897, angående tilläggsbestämmelser till avlöningsreglementet för tjänstemän och betjänte vid statens järnvägar den 15 oktober 1897.)

¹⁾ Enligt § 1 mom. 6 i avlöningsreglementet (kung. ^{24/3} 1914, Sv. F. S. nr 243) fördelas arvode i allmänhet i lön och tjänstgöringspenningar efter angivna regler.

B. *Extra personal.*

Med stöd av nyssnämnda kungörelse den 31 december 1897, har järnvägsstyrelsen genom cirkulär den 10 mars 1898 rörande sjukavlöning till vid statens järnvägar anställd extra personal stadgat, bland annat,

att avlöning under den tid, den sjuke är hindrad att tjänstgöra, må kunna utbetalas till hälften för extra ordinarie tjänstemän och betjante ävensom för sådana arbetare, vilka äro berättigade till fri läkarvård, men icke vårdas fritt på sjukhus, dock att sjukavlöningen i varje fall icke må utgå med mindre belopp än 75 öre om dagen; skolande sjukavlöningen åtnjutas jämväl för sön- eller helgdag, som infaller under sjukdomen;

att, därest sjukdomen är vållad av kroppsskada, erhållen i tjänstutövning, avlöningen må utgå tillfullo.

Anm. Angående sjukavlöning under vård å sjukhus se anmärkningen under ordinarie personal.

Statens vattenfallsverk.

A. *Ordinarie personal.*

I avlöningsreglementet för tjänstemän vid statens vattenfallsverk den 29 augusti 1913 (svensk författningssamling nr 208) stadgas uti § 6 punkten 5:o,

att den, som av sjukdom hindras att förrätta sin tjänst, må åtnjuta oavkortad avlöning, med undantag av felräkningspenningar samt viss provision och särskild ersättning, under högst så lång tid av ett och samma kalenderår, att ledigheten för sjukdom tillika med semester icke överstiger fyrtiofem dagar, men äger därefter åtnjuta allenast de till lön eller, därest den fasta avlöningen utgår i form av arvode och tantiem, allenast de till arvodet hörande förmåner.

I punkten 7:o av samma paragraf säges,

att, därest emellertid tjänsteman i följd av kroppsskada, ådragen under tjänstutövning, blivit tills vidare oförmögen till tjänstgöring, avlöningen må, med förut angivna undantag, kunna, efter vattenfallsstyrelsens beprövande, till honom utgå oavkortad under högst sex månader, ankommande däremot på prövning av Kungl. Maj:t, till huru stor del avlöning kan böra till den skadade utgå efter omförmälda tid av sex månader.

B. *Extra personal.*

Grunder för avlöning till extra personal vid statens vattenfallsverk hava hittills ej fastställts av Kungl. Maj:t.

Fångvårdsstaten.

A. *Ordinarie personal.*

Genom kungörelse den 30 september 1910 (bihang till svensk författningssamling nr 62) angående villkor och bestämmelser för åtnjutande av avlöningsförmåner enligt den från och med år 1911 gällande ordinarie stat för fångvårdsstaten är föreskrivet,

att den, som av sjukdom hindras att förrätta sin befattning, äger uppbära

hela lönen eller i de fall, där avlöningen utgöres av arvode, den del därav, som icke anses såsom tjänstgöringspenningar.

att, därest tjänsteman i följd av kroppsskada, ådragen under tjänstutövning, blivit tills vidare oförmögen till tjänstgöring, avlöningen å stat må, såsom undantag från vad eljest är stadgat, kunna, efter fångvårdsstyrelsens beprövande, oavkortad utgå till honom under högst sex månader; ankommande på prövning av Kungl. Maj:t, till huru stor del avlöning kan böra utgå till den skadade efter omförmälda tid av sex månader,

att föreståndare vid kronohäkte och tjänsteman av lägre grad må vid tjänstledighet för sjukdom under loppet av ett och samma kalenderår åtnjuta full avlöning under högst trettio dagar.¹⁾

B. *Extra personal.*

Genom kungl. brev den 16 december 1910 har stadgats,

att, sedan extra tjänsteman av lägre grad vid fångvårdsstaten innehaft förordnande oavbrutet under ett år, han må, under fortsatt förordnande, vid tjänstledighet för sjukdom intill fyrtiofem dagar under samma kalenderår behålla den del av avlöningen, såsom utgår som lön.

I detta sammanhang må erinras, att till det statsrådsprotokoll över finansärenden den 15 mars 1907, varav utdrag var bilagt kungl. proposition (nr 100) till samma års riksdag angående ny avlöningsstat för statskontoret, dåvarande chefen för finansdepartementet gjort vissa principuttalanden beträffande den extra ordinarie tjänstemannapersonalens inom de centrala ämbetsverken ställning.

I sådant hänseende uttalade departementschefen, att han ansåg skäligt, att fast anställda amanuenser vid sjukdom, där denna icke överskredde viss tid, exempelvis ett år, tillerkändes rätt att bibehålla en del av deras arvode, vilken lämpligen syntes böra bestämmas till två tredjedelar därav.

I anslutning till vad departementschefen sålunda uttalat hava bestämmelser i ämnet blivit meddelade eller kommit till stånd för vissa ämbetsverk.

Såsom ett exempel må här allenast erinras, att i sådant hänseende beträffande amanuenser hos fångvårdsstyrelsen i förenämnda kungl. brev den 16 december 1910 stadgats, att amanuens må av det för honom bestämda arvode uppbära två tredjedelar under tjänstledighet för styrkt sjukdom intill en tid av ett år.

Slutligen må omförmälas, att uti 9 § av de utav telegrafstyrelsen, järnvägsstyrelsen och vattenfallsstyrelsen den 9 februari 1909 antagna allmänna bestämmelser rörande arbetare vid telegrafverket, statens järnvägar samt under vattenfallsstyrelsen lydande verk (bihang till svensk författningssamling nr 6 år 1909) stadgas följande:

»I:o. Sjuk eller skadad arbetare äger uppbära avlöning enligt följande grunder:

a) den, som under arbete vid verket ådragit sig kroppsskada, uppbär sjukavlöning med hela normala avlöningsbeloppet, dock med högst 3 kronor för varje söckendag, om han är familjeförsörjare, och med högst 2 kronor för varje söcken-

¹⁾ Föreståndare vid kronohäkte och tjänsteman av lägre grad kunna därjämte åtnjuta semester under 15 dagar.

dag, om han icke är familjeförsörjare, samt med avdrag av 50 öre för varje söckendag, under vilken han på vederbörande verks bekostnad vårdas å sjukhus eller sanatorium:

b) i övriga fall utgår till den sjuke eller skadade, om han under minst två månader haft anställning vid något av de i § 1 omnämnda verken, sjukavlöning för varje söckendag med högst halva normala avlöningsbeloppet, dock med högst 2 kronor för varje söckendag, om han är familjeförsörjare, och med högst 1 krona 25 öre för varje söckendag, om han icke är familjeförsörjare, samt med avdrag av 50 öre för varje söckendag, under vilken han på vederbörande verks bekostnad vårdas å sjukhus eller sanatorium.

Med normala avlöningsbeloppet avses månads- eller dagavlöning. Uppbäres timpenning, beräknas för sjukavlöningens bestämmande dagavlöningen efter tio timmars arbetsdag. Inkomst å ackords- eller kontraktsarbete må ej läggas till grund vid bestämmandet av normala avlöningsbeloppet.

2:o. Avlöning till i verkets tjänst anställd, sjuk eller skadad arbetare enligt bestämmelserna i mom. 1 utgår, så länge han enligt läkares utsago är till arbete oförmögen, under följande tider:

2 månader	åt arbetare	med intill	2 månaders	föregående	anställning	i verket			
3	»	»	»	»	»	1 års	»	»	»
4	»	»	»	»	»	2 »	»	»	»
6	»	»	»	»	»	3 »	»	»	»

samt därutöver, enligt prövning i varje särskilt fall, åt personal med längre tids föregående anställning i verket, kunnande dock ovan angivna tider i enlighet med lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbetet efter särskild prövning utsträckas, då den sjuke under arbete vid verket ådragit sig kroppsskada.»

För egen del får kommittén anföra följande.

Enligt vad som framgår av den i det föregående meddelade utredningen, förefinnas beträffande ett flertal statens verk bestämmelser uti nu ifrågavarande hänseenden, ehuru bestämmelserna för särskilda verk väsentligt skilja sig från varandra.

I anslutning till herr statsrådet anser kommittén visserligen, att, i den mån ske kan och lämpligt befinnes, överensstämmelse bör åstadkommas beträffande avlöningsförmånerna uti oförmälda hänseenden för extra personal vid statens verk, men, i likhet med herr statsrådet, håller även kommittén före, att den nu föreliggande frågan beträffande extra personal vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning är av så behjärtansvärd natur och jämväl av så pass ringa omfattning, att densamma borde kunna upptagas till prövning utan att avvakta den ifrågasatta allmänna revisionen av hithörande bestämmelser och utan hinder därav att spørsmålet angående omorganisation av tullverket för närvarande är föremål för utredning av sakkunniga.

Emellertid torde i varje fall böra tillses, att de bestämmelser uti nu ifrågavarande hänseenden, som må varda godkända, icke komma att föregripa blivande normering av föreskrifter i ämnet.

Beträffande då det föreliggande förslaget, i vad det avser, att vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning anställd extra ordinarie tjänsteman, som i följd av *kroppsskada*, ådragen under tjänstutövning, varför dagavlöning åtnjuts,

blivit oförmögen till tjänstgöring, skulle kunna, efter generaltullstyrelsens beprövande, komma i åtnjutande av full dagavlöning för den tid tjänstgöringsförhindret enligt företett läkarbetyg fortfar, dock högst under tre månader — synes kommittén framställningen i detta hänseende vara av beskaffenhet att böra kunna utan någon som helst tvekan bifallas.

Enligt förevarande förslag skulle emellertid i fråga om tjänstgöringsförhinder, föranlett av *sjukdom*, ådragen under tjänstutövning, gälla enahanda bestämmelse som beträffande hinder i följd av kroppsskada, ådragen under tjänstutövning.

En likställighet i sådant hänseende av kroppsskada och annan sjukdom, som ådragits under tjänstutövning, förekommer, så vitt kommittén har sig bekant, allenast uti avlöningsreglementet för tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning i fråga om ordinarie befattningshavare därstädes. Vid andra statens verk göres däremot icke någon skillnad i avlöningshänseende vare sig en sjukdom ådragits under tjänstutövning eller under andra förhållanden. Detta torde väl hava sin grund däruti att i många fall det näppeligen torde vara möjligt att, åtminstone med säkerhet, avgöra, huruvida en sjukdom verkligen ådragits under tjänstutövning eller ej.

Vid nu angivna förhållande har kommittén icke ansett sig kunna åtminstone för närvarande tillstyrka, att beträffande extra personal vid tullverket infördes ett stadgande därom att *full* dagavlöning skulle få åtnjutas jämväl vid tjänstgöringsförhinder till följd av sjukdom, ådragen under tjänstutövning.

Däremot synes det kommittén vara med billighet överensstämmande, att under tjänstgöringsförhinder till följd av sjukdom, oavsett om densamma ådragits i eller utom tjänsten, vederbörande ordinarie tulltjänsteman må efter generaltullstyrelsens beprövande få under förenämnda tid av högst tre månader behålla någon del av dagavlöningen, antingen två tredjedelar, såsom Sveriges allmänna tulltjänstemannaförening föreslagit eller, om så anses lämpligare, hälften, såsom centralstyrelsen för Sveriges tullmannaförening ifrågasatt. Emellertid torde, med hänsyn till vad generaltullstyrelsen anført, sådan förmån icke böra tillerkännas extra befattningshavare med tjänstgöring av mera tillfällig art utan allenast tillkomma sådan extra befattningshavare, som innehar anställning av mera stadigvarande beskaffenhet.

Därest de av kommittén anförda synpunkterna skulle vinna beaktande, torde åt § 15 i avlöningsreglementet för tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning kunna givas ungefär följande lydelse:

»*Mom. 1.* Vid sjukdom — — — använd.

Sådan förmån — — — familj.

Mom. 2. Extra ordinarie tjänsteman, vare sig av högre eller lägre grad, vilken i följd av kroppsskada eller sjukdom blivit oförmögen till tjänstgöring, må, efter generaltullstyrelsens beprövande, för den tid, tjänstgöringsförhindret enligt företett läkarbetyg fortfar, dock högst under tre månader, komma i åtnjutande av full dagavlöning, om tjänstgöringsförhindret förorsakats av kroppsskada, ådragen under tjänstutövning, varför dagavlöning åtnjutits, men eljest två tredjedelar (alternativt: hälften) av dagavlöningen, dock att beträffande sistnämnda fall sådan förmån må tillkomma allenast extra ordinarie tjänsteman, vilkens tjänstgöring varit av mera stadigvarande beskaffenhet.»

Riksdagen, som anser billighetsskäl tala för införande av bestämmelser för ordnande av förevarande angelägenhet, har funnit det av

löneregleringskommittén utarbetade förslaget, varigenom extra ordinarie tjänstemän vid kroppsskada eller sjukdom skulle komma i åtnjutande av full, respektive två tredjedelar av dagavlöning, innebära en lämpligt avvägd lösning av frågan. Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen för sin del beslutat, att § 15 i kungl. kungörelsen den 18 juni 1910 angående avlöningsreglemente för tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning skall hava följande ändrade lydelse:

Mom. 1. Vid sjukdom eller kroppsskada lämnas enligt de närmare föreskrifter, Kungl. Maj:ts meddelar, kostnadsfri läkarvård samt efter läkares skriftliga ordination, jämväl medikamenter åt ordinarie tjänsteman av lägre grad, ävensom åt extra sådan tjänsteman i fall, då han ådragit sig sjukdomen eller kroppsskadan under tid, då han varit i tjänstgöring använd.

Sådan förmån må dock icke i något fall tillkomma tjänstemans familj.

Mom. 2. Extra ordinarie tjänsteman, vare sig av högre eller lägre grad, vilken i följd av kroppsskada eller sjukdom blivit oförmögen till tjänstgöring, må efter generaltullstyrelsens beprövande, för den tid, tjänstgöringsförhindret enligt företett läkarbetyg fortfar, dock högst under tre månader, komma i åtnjutande av full dagavlöning, om tjänstgöringsförhindret förorsakats av kroppsskada, ådragen under tjänstutövning, varför dagavlöning åtnjutits, men eljest två tredjedelar av dagavlöningen, dock att beträffande sistnämnda fall sådan förmån må tillkomma allenast extra ordinarie tjänsteman, vilkens tjänstgöring varit av mera stadigvarande beskaffenhet.

Stockholm den 28 maj 1915.

Med undersåtlig vördnad.